

Χαρτοπαιξία – Τυχερά παιχνίδια

Κάθε χρόνο, όταν πλησιάζουν τα Χριστούγεννα και το νέο έτος, η χαρτοπαιξία, τα τυχερά παιχνίδια, οι ρουλέτες, τα λαχεία κλπ. Παρουσιάζουν μεγάλη έξαρση. Έχει περάσει το κακό έθιμο και οι περισσότεροι άνθρωποι υποδέχονται το νέο έτος με χαρτοπαίγνιο πάνω στην πράσινη τσόχα, μέσα σε αποπνικτική ατμόσφαιρα καπνού, ύβρεων, βλασφημιών κλπ.

Έτσι αντί ο βασανισμένος και ταλαιπωρημένος άνθρωπος της ζωής του άγχους, της αβεβαιότητας και των ψυχονευρωτικών καταστάσεων να σκύψει στο ταπεινό σπήλαιο της Βηθλεέμ, να πάρει από τον γεννηθέντα Σωτήρα του κόσμου την ειρήνη, την ευλογία, τη γαλήνη και τη λύτρωση, τρέχει στα καταγώγια της αμαρτίας, κυνηγώντας το εύκολο και πολλάκις παράνομο κέρδος, νομίζοντας ότι έτσι ψυχαγωγείται ή ελπίζει ότι θα λύσει τα προβλήματά του.

Αντιθέτως αυξάνεται το άγχος και οι νευρώσεις του και συγχρόνως επιβαρύνει την ψυχή του με μεγαλύτερες αμαρτίες και απομακρύνεται από το Θεό.

Οδυνηρά αποτελέσματα

Έχει αποδειχθεί στην πράξη, ότι τα αποτελέσματα της χαρτοπαιξίας και γενικά των τυχερών παιχνιδιών είναι οδυνηρά και καταστρεπτικά:

Α) **Οικονομικά:** Πολλοί είναι αυτοί που έχουν καταστραφεί και καταστρέφονται καθημερινά από το πάθος αυτό. Περιουσίες μεγάλες έχουν χαθεί σε μια βραδιά στο τραπέζι του τζόγου, τις ρουλέτες κλπ. Αποτέλεσμα, οικογένειες με περιουσία και ευμάρεια να μετατρέπονται σε ναυάγια.

Β) **Ψυχολογικά:** Το πάθος της χαρτοπαιξίας έχει αποδειχθεί ότι επηρεάζει αρνητικά την ψυχολογική κατάσταση όλων και ιδιαίτερα των νέων. Δεδομένου ότι σήμερα, στα παραδοσιακά τυχερά παιχνίδια, έχει προστεθεί και ο ηλεκτρονικός τζόγος και γενικά τα τυχερά παιχνίδια, προκαλούν νευρώσεις και εξαρτήσεις παρόμοιες με την ηρωίνη και τον αλκοολισμό. Το διαρκές κυνήγι του εύκολου κέρδους (χωρίς εργασία), κάνει τα θύματα ευάλωτα στην απάτη, την κλοπή, τη μέθη, κ.α. Επειδή όμως οι αποτυχίες είναι κατά κανόνα περισσότερες, οδηγούνται τα θύματα στην απογοήτευση και την αυτοκτονία.

Γ) **Σωματική υγεία:** Ο χαρτοπαίκτης και ο κάθε «τζογαδόρος» κατ' αρχάς μόνο ενδιαφέρεται να κερδίσει, να πλουτίσει, να κυριαρχήσει σε βάρος των άλλων. Αργότερα, με την πάροδο του χρόνου, έχει τόσο κυριευθεί από τους αρμόδιους δαίμονες, ώστε ΔΕΝ τον ενδιαφέρει καν το γεγονός ότι χάνει. Το πάθος γίνεται «η τέχνη, δια την τέχνην!». Πλήρης ψυχοσωματική εξάρτηση. Ο παίκτης παύει να ενδιαφέρεται, όχι μόνον για τους άλλους, αλλά και για τον ίδιο του τον εαυτόν του! Πολλές φορές ξεχνάει να φάει ακόμα. Την ημέρα στην εργασία του είναι αφηρημένος. Το μόνο που τον βαστάει κάπως είναι ο καφές και το κάπνισμα. Μισεί τα πάντα και όλους, γιατί τους θεωρεί ως εμπόδια στη ζωή που κάνει. Το μόνο που σκέπτεται, είναι το πότε θα έλθει το βράδυ για να στρωθεί στο τραπέζι με την πράσινη τσόχα! Μόνο εκεί αποκτά κάποιο χρώμα το πρόσωπό του! Ο άλλοτε γερός οργανισμός του έχει προσβληθεί από νευρασθένεια, ταχυπαλμία και κακή λειτουργία όλων των οργάνων!

Δ) **Πνευματικά:** Το χαρτοπαίγνιο είναι μεγάλη αμαρτία, σύμφωνα με την Εκκλησία μας. Αν κερδίσει κάποιος, κλέβει τον ιδρώτα του άλλου τον στερεί από μια οικογένεια. Αν χάσει, τον στερεί από την οικογένειά του. Ο αρχαίος φιλόσοφος Αριστοτέλης, τους χαρτοπαίκτες τους αριθμούσε και τους κατάτασσε με τους ληστές και τους κλέφτες: «Ο κυβευτής (παίκτης χαρτιών – ζαριών), ο λωποδύτης και ο ληστής, των ανελευθέρων εισί» γράφει. Έχει αποδειχθεί ότι το χαρτοπαίγνιο, τα καζίνο και τα συναφή, εξουσιάζονται και υπηρετούν το διάβολο. Και για το λόγο

αυτό, το συγκεκριμένο πάθος, ισοδυναμεί με δουλεία στο διάβολο. Βλέπουμε οι μανιώδεις χαρτοπαίκτες και τζογαδόροι, να είναι πολύ βλάσφημοι και προληπτικοί. Πολλοί απ' αυτούς για να κερδίσουν χρησιμοποιούν σατανικά φυλακτά. Μερικοί μάλιστα φτάνουν στο σημείο, με σατανικές τελετές, να κάνουν συμφωνίες με το Σατανά.

Προέλευση της χαρτοπαιξίας

Η χαρτοπαιξία και τα περισσότερα τυχερά παιχνίδια, επινοήθηκαν όπως φαίνεται από κινέζικα κείμενα, πολλά χρόνια π.χ. στο Θιβέτ και στην Κίνα από το λευκό αδελφό των Ιμαλαΐων σε συνεργασία με δαίμονες.

Περί το 600 π. Χ. έγινε (σύμφωνα με κινέζικα έγγραφα) στα Ιμαλαία δαιμονικό συνέδριο, στο οποίο οι δαίμονες δίδαξαν στους ανθρώπους 13 συνολικά «τυχερά παιχνίδια». Για κάθε σύμβολο και είδος τυχερού παιχνιδιού, διορίστηκε και ο αρμόδιος δαίμονας.

Έτσι και στα 52 χαρτιά της τράπουλας, αντιστοιχούν 52 κυρίαρχα πονηρά πνεύματα. Κάθε χαρτί έχει ένα σατανικό σύμβολο και ένα συγκεκριμένο δαιμόνιο που το εξουσιάζει. Τα δαιμόνια αυτά είναι που συμμετέχουν στη χαρτομαντεία που γίνεται με την τράπουλα. (Βλέπε βιβλίο Αρχιμανδρίτου Χαράλαμπου Βασιλόπουλου «Οι 52 Δαίμονες της χαρτοπαιξίας»).

Το πρώτο «τυχερό» παιχνίδι που διαδόθηκε ήταν τα ζάρια, τα οποία γρήγορα μεταδόθηκαν από την Ασία στη Δύση. Οι Αρχαίοι Έλληνες, Ρωμαίοι, Καρχηδόνοι, Ασύριοι και άλλοι αρχαίοι λαοί, φαίνεται ότι γνώριζαν καλά ότι τα ζάρια ήταν στη δικαιοδοσία των δαιμόνων. Και τούτο, γιατί σε πολλές αρχαίες παραστάσεις με παίκτες ζαριών, βλέπουμε και παραστάσεις μικρών μαλλιαρών δαιμόνων.

Οι τόποι όπου έπαιζαν συνήθως τα ζάρια ήταν τα πορνεία, δημόσια λουτρά, καπηλειά και οι αγορές. Από το Ευαγγέλιο γνωρίζουμε ότι οι Ρωμαίοι στρατιώτες κατά τη Σταύρωση του Χριστού έπαιζαν στα ζάρια τα μάτια Του.

Διάδοση τράπουλας

Η τράπουλα μεταδόθηκε στην Ευρώπη περί το 1.400 μ. Χ. από τους εμπόρους που είχαν επισκεφτεί τις Ινδίες, την Κίνα, την Περσία και άλλες ασιατικές χώρες. Οι πρώτες χώρες που τη δέχτηκαν ήταν η Ισπανία, η Ιταλία και η Γαλλία.

Στην Ελλάδα φέρανε τα χαρτιά οι Ενετοί, με το όνομα «τράπουλα», το οποίο στην Ιταλική ορολογία σημαίνει παγίδα και απάτη. Αλλά και η άλλη Ιταλική ονομασία «κοντσίνα» σημαίνει επίσης παγίδα, συμπαιγνία.

Το πρώτο ελληνικό γραπτό κείμενο, που μνημονεύει τα χαρτιά στην Ελλάδα, το συναντούμε σ' ένα ποίημα. Το ποίημα αυτό, που γράφτηκε το 1949, έχει τίτλο: «Το Θανατικό της Ρόδου». Ο ποιητής Εμμ. Γεωργιλιάς, αποδίδει την πανούκλα, που θέρισε πολύ κόσμο την εποχή εκείνη, στην οργή του Θεού, επειδή παίζανε εκεί με μεγάλο πάθος ...χαρτιά! Συμβουλεύει λοιπόν τους Ροδίτες και τους καλούς χριστιανούς, ο Γεωργιλιάς, που παρασύρθηκαν στη «σατανική χαρτοπαιξία» να μετανοήσουν, για να πάψει η δίκαιη οργή του Θεού.

**«Και τα παιχνίδια και χαρτιά και ζάρια να τα κάψουν
και όσα βλέπουν την ψυχή, έργα κακά να πάψουν...»**

Αρχιμανδρίτης Παρθένιος Ηγούμενος Ι. Μ. ΟΔΗΓΗΤΡΙΑΣ